

Препрочитува^е на историјата

Рехабилитации за кои ²е ни судат нам

Лазар ЛАЗАРОВ

Обидите за рехабилитација на значајни личности од нашето минато се значаен и позитивен процес, но само ако тоа се одвива врз аргументирана и научна основа. Меѓутоа, за обидите по секоја цена да се рехабилитираат личности како Тодор Александров, Ванчо Михајлов и други слични дејци што делувале за туѓи и цели и интереси и на штета на македонското ослободително дело без научно аргументирано покривање, би не осудиле не само сегашните, туку и идните наши поколенија. Би не осудиле ако ваквите и слични на нив ги рехабилитираме, ги ставиме на еден пиедестал заедно со Гоце Делчев, Јане Сандански, Никола Карев и други херои на македонското ослободително дело што ги положија своите животи во темелот на слободата на Македонија.

Во досегашната научна мисла кај нас и во светот и врз основа на изворна документација, јасно е диференцирано и разлачено кои дејци работеле ЗА, а кои ПРОТИВ македонското ослободително дело и за туѓи и интереси, вбројувајќи ги во предавници на македонскиот народ. Така, во француската документација од француските национални архиви (на која работев речиси три децении), мошне јасно, научно се разграничени дејците на македонското ослободително движење и тие што работеле за туѓи и интереси, и тоа претежно за некои од соседните балкански земји.

Наша оценка е дека секоја од соседните држави на Македонија со поддршка и "благослов" на некои од големите сили во минатото ја искористувала борбата на македонскиот народ за свои завојувачки цели, па дури некои и до денес ја присвојуваат и ја негираат македонската самобитност. Така, според француски извори, се нагласува дека **"дури е апсурдно да се потврди, како што се прави во Софија и Белград, дека Македонија е бугарска, или дека Македонија е српска"**, а во врска со македонскиот јазик се нагласува дека **"јазикот на Македонците не е бугарски, исто толку колку што не е ни српски"**. А што е насуштествено, за националната припадност, **"ако прашате еден Македонец за таа работа, тој секогаш одговара дека е Македонец и иднината ја гледа во ослободувањето од полициската тиранија на турските, српските, бугарските власти"**.

Бугарските завојувачки стремежи кон Македонија датираат пред Берлинскиот конгрес од 1878 година, што претставува единствен пример во историјата една поробена, неослободена земја како што е Бугарија да покажува завојувачки апетити кон туѓи територии и народи. Доволно е да се праша еден возрасен човек без никакво образование и да се заклучи - се нагласува низ француската документација - дека **"Македонците не зборуваат ниту српски, ниту бугарски јазик"**.

Според француски официјални извори, основна карактеристика на ВМРО-врховистичка на Тодор Александров, (основана кон крајот на Првата светска војна) е што "оваа организација е во рацете на националистите што владеат во Бугарија, таа редовно е финансирана од бугарската влада, која само од декември 1923 до февруари 1924 година издвоила 150 милиони лева за ВМРО... ВМРО добивала голема помош од Германија преку А. Протогеров, од Италија и СССР преку П. Чаурев, од Турција, Хрватска и други земји".

Врските на ВМРО-врховистичка и нивното инкорпорирање со бугарската влада, според француски оценки, биле толку блиски и тесни, бидејќи тие имаат заедничка цел: "Бугаризација на Македонија и нејзиното приклучување кон Бугарија, и затоа е разбирливо тоа што ВМРО и бугарската влада работат рака под рака".

Прокламираната парола на ВМРО на Т. Александров "Македонија на Македонците", според француски сознанија и оценки, во суштина ја докажуваат вистината "Македонија на Бугарите" и "сегашните раководители на ВМРО целосно им се предадени на Бугарите и се во служба на Софија", а за Тодор Александров и неговите истомисленици се изнесуваат злосторничките убиства на недолжното македонско население: "омразата и подлоста што ја посеа Т. Александров околу себе на крајот се сврте против самиот него и тој падна како жртва на комунистичката завера во 1924 година".

Никој не ја негира и не ја оспорува реалноста дека Тодор Александров и неговите истомисленици се наши Македонци - како што и змиите отровници во нашите гори се наши - без оглед на тоа што работеле за туѓи интереси и цели и му нанеле големо зло на својот напатен македонски народ.

(Авторот, доктор по историски науки, ги проучува француските документи за македонската историја)

Дневник, 13 Февруари 1999